

relictus a M. Thoma Haselbachio hoc rubro est: *Incipiunt additiones super postilla biblie Magistri Nicolai de lyra edite a R. patre Magistro paulo Episcopo Burgenfi in sacra pagina professore quas venerabili viro Alfonso legum doctori Decano Compustellan. filio suo ex legitimo matrimonio suscepto direxit premittens ei prologum sub hac forma. Tres filios habuit Salomon Levi Hebraeus Hispanus, quibuscum christianam fidem amplexus a. 1390. dictus est Paulus. Serio Hominem egisse, argumento sunt munia gesta Episcopi Burgenfis et Archicancellarii Castellae et Legionis, et magis Opera scripta Scrutinium Scripturarum et Additiones nostrae &c. quas a. 1429. absoluit. Adi de eo Autores, quos excitat Fabricius Bibl. med. Lat. L. XV. v. Paulus. Init Prologus noster legi dignissimus: Quid tibi vis ut uiuens donem dilectissime fili &c. Laudat in eo Lirani Postillas, addens: quia tamen nullum opus humanum adeo perfectum est, quin ei superaddi aliquid possit — expedire putavi aliquibus in locis aliquid additare, in illis permaxime, ubi sanctorum doctrinas aliquatenus pretermittas conspexi. Meminit grato animo defuncti Regis Henrici III. quem Curriculum non tantum Codex noster, sed etiam Edita mendose compellant. Extant enim Additiones Pauli in Bibliis glossatis, puta Lugd. 1545. si ipsae Lirani Postillis per partes subiectae, neque eae solum, sed Republicae etiam Mathiae Doring seu*

Thuringii O. M. ejusdem Sec. Scriptoris, in quibus Burgenfis Opus impotenter Postillae Corruptorium, suum vero Correctorium Corruptorii adpellat, rogatque, ut si dixerit Burgensem delirare, non recipiatur, ut blasphemia, sed ad literam, quod delirat, quia cum lira non concordat. Duo jocularum Hominis bilem movisse credas, cum quod Paulus ausus est Liranum Instituti Franciscani Sodalium tangere, tum quod Thomae Aquinati multum innititur. Atqui ille e Thomae lectione de Veritate Religionis christianae convictus fuit. Verum haec obiter. Codex noster, qui omnes Pauli Additiones, earumque Haegya completitur, fol. 250. p. 2. post Psalterium hanc notam miniatam exhibet: Basilee in Concilio Generali ultima decembris. 1435. Multum desudasse in hoc Conventu Librarios, atque hoc beneficio Codices magno numero in diversas Europae partes ablatis fuisse, variis exemplis doceri possit.

CCXXV.

Codex membraneus lat. Sec. E. XIV. Folior. 246. quae tamen altera pagina intacta sunt, f. max. magni olim Eugenii Sabaudici, exhibet splendidissimum in S. Biblia Opus, cujus haec est ratio. Praemissa Dei sedentis, gremioque Globum terraqueum, quem circino metitur, tenentis icone a quatuor angelis circumdata succedunt Picturae orbiculatae Pentateuchum, L.L. Josue, Judicum, Ruth,

Ruth, Regum, Job, Daniel, Tobiae, Judith, Esther, Machabaeorum et Apocalypseos illustrantes, ita, ut quaevis pagina quadrifariam in longum secta columna angustiore 1. Expositionem, latiore 2. Picturas quatuor, rursum angustiore 3. Expositionem, et latiore 4. Picturas quatuor contineat. Duae porro Picturae semper ad idem pertinent; prior enim historica est, allegorica altera, omnes pro aevi gustu fundo aureo nitidissimo coloribus superinductis. Atque, ut res in exemplo magis pateat, *Pag. i.* Pictura prima Deum sistit sinistra Globum terraqueum adpendentem, uno ejus Hemisphaerio candido, altero atro. Addita Expositio: *Hic diuidit dominus diem a nocte, i. lucem a tenebris.* Pictura altera illi subiecta repraesentat hinc Ecclesiam Angelo familiariter utentem, illinc Impios se suauantes, quos malus Daemon complectitur. Ait Expositio: *Claritas diei significat claritatem angelorum et sancte ecclesie. Nox significat tenebras mundi. cupiditatem. luxuriam. inuidiam. superbiam et alia peccata.* Atque ita de ceteris paginis, quas omnes margo auro coloribusque illustris in quadrum oblongum cingit. In ora supra paginarum adscriptus est Liber Biblicus, initia et fines singulorum in margine extero. Singulare illud habet *Job*, quod ultima ejus *pag.* quae est 162. non tantum pictus exhibeatur *Gregorius M.* columba scribentis humero insistente, sed facti hujus narratio una cum exhortatione ejus.

Denis Codd. Theol. V. II. P. I.

dem Patris utramque Expositionis columnam impleat, et loco 6. posteriorum picturarum caractere aureo quadrato *Jobo* texatur elogium, quod incipit: *Ecce Finis Istius Libri Job, Qui Nobis Omnibus Est Exemplar Patientie &c. Gregorium* ob sua *Moralia in Job* huc adlitum reor. Expositio raro tam verbosa est, ut quadrum infra egrediatur, si *Apocalypsin* demas, in qua frequenter id accidit. Finit illa: *et sibi bonum non attribuunt sed gratie saluatoris.* Aderat eodem loco marginis externi Inscriptio quaedam lineis caeruleis et rubris pulcre alternantibus, sed illam, nescio quis, homuncio derafit, unde neque Expositionis Compilatores, nec *Εγδοιασται* sumtuosi et regii hujus Operis edicere integrum est, in quo si figurarum inconcinnitas risum quandoque moveat, facile ignoscet Spectator, qui suis quaeque temporibus pensitat. Cf. Cod. seq.

CCXXVI.

Codex membraneus gall. Sec. C. 1001 XIV. Folior. geminorum 66. f. maj. singularis et splendidissimi operis, quem pictum potius, quam scriptum dicas; Textus enim non nisi angustum cujusvis paginae utrinque latus occupat, cetera Picturis tenentur, et ita quidem, ut semper binorum foliorum paginae, qua connivent, depictae sint, qua divergunt, purae relictæ. *Biblia historicoallegorica iconologica* compellare placet Librum nullam ceterum *ἐπὶ ῥυαφῶν* praeferentem,

Y

maxi-